

Przepis art. 106 ust. 5 u.p.s. nie uzasadnia uznania za zmianę sytuacji dochodowej skutkującej całkowitym lub w znaczącej części pozbawieniem zasiłku stałego, uzyskania przez osobę uprawnioną prawa do dodatku mieszkaniowego w czasie pobierania tego zasiłku - tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, sygn. II SA/Gd 401/19.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją utrzymało w mocy decyzję Prezydenta Miasta w części dotyczącej wysokości zasiłku stałego i od 1 marca 2019 r. przyznało powyższe świadczenie stronie w kwocie 154,76 zł miesięcznie.

Prezydent Miasta przyznał stronie zasiłek stały od 1 stycznia 2019 r. do 30 listopada 2020 r. w kwocie 645,00 zł miesięcznie z tytułu niezdolności do pracy okresowo. Na podstawie rodzinnego wywiadu środowiskowego i zebranych dokumentów ustalono, że zmieniła się sytuacja dochodowa strony, gdyż decyzją przyznano dodatek mieszkaniowy na okres od 1 lutego 2019 r. do 31 lipca 2019 r. w kwocie 361,82 zł miesięcznie. Ponadto decyzją od 1 lutego 2019 r. został przyznany stronie zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 184,42 zł miesięcznie.

Decyzją Prezydent Miasta zmienił decyzję z 16 stycznia 2019 r. w części dotyczącej wysokości zasiłku stałego od 1 marca 2019 r. i przyznał powyższe świadczenie w kwocie 154,76 zł miesięcznie.

Sąd zważył co następuje: bezsporne było, że skarżąca spełnia kryterium dochodowe osoby samotnie gospodarującej, gdyż jej dochód nie przekracza kwoty 701 zł i jednocześnie wystąpił co najmniej jeden z powodów uzasadniających przyznanie pomocy społecznej

W momencie kiedy skarżąca wystąpiła o przyznanie pomocy, nie miała żadnego dochodu. Ta okoliczność legła m.in. u podstaw przyznania jej zasiłku stałego w kwocie 645 zł. Następnie ww. decyzjami skarżącej został przyznany dodatek mieszkaniowy w wysokości 361,82 zł miesięcznie oraz zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 184,42 zł miesięcznie. Przyznane bowiem skarżącej świadczenia wlicza się do dochodu, zgodnie z regulacją art. 8 ust. 3 i ust. 4 ustawy. Skutkowało to, zdaniem organów administracji, zmianą sytuacji dochodowej skarżącej, i w konsekwencji wydaniem zaskarżonej decyzji, która zmieniła wysokość przyznanego skarżącej zasiłku stałego, a mianowicie z kwoty 645 zł na kwotę 154,76 zł miesięcznie.

W realiach niniejszej sprawy uznanie, że uzyskanie przez skarżącą wsparcia z środków publicznych w postaci dodatku mieszkaniowego powoduje automatyczne pozbawienie jej dochodu w postaci zasiłku stałego w części odpowiadającej wysokości dodatku mieszkaniowego czyni przyznaną jej pomoc publiczną na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych całkowicie iluzoryczną - gdyż jej rzeczywisty dochód w istocie się nie zmienia.

Nie mieści się w pojęciu sprawiedliwości społecznej, o którym mowa w art. 2 Konstytucji RP sposób traktowania obywatela przez Państwo, którego organy udzielając jednego świadczenia pomocowego w postaci dodatku mieszkaniowego równocześnie odbierają inne świadczenie pomocowe, tj. zasiłek stały, unicestwiając tym samym możliwość realizacji celu udzielenia pomocy. Oczywiście jest bowiem, że środki uzyskane z dodatku mieszkaniowego będą musiały być w tej sytuacji wykorzystane na zaspokojenie potrzeb życiowych takich jak np. zakup ubrań czy środków higieny, a nie zgodnie z ich przeznaczeniem.

Dlatego nie do zaakceptowania jest w demokratycznym państwie prawa sytuacja, w której otrzymanie

Skutki uzyskania przez osobę uprawnioną prawa do dodatku mieszkaniowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 30, sierpień 2019 11:16

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 3093

pomocy mającej na celu zaspokojenie określonej potrzeby bytowej skutkuje automatycznym i istotnym ograniczeniem przyznanego wsparcia na poczet innych potrzeb, prowadząc do sytuacji, w której podmiotowi uprawnionemu uniemożliwia się życie w warunkach odpowiadających godności człowieka. Tak, jak ma to miejsce, w okolicznościach niniejszej sprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd postanowił uchylić zaskarżoną decyzję.

Wyrok Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2019 r., sygn. III SA/Gd 401/19.

Źródło: [CBOSA](#)